

Rozhovor s panem Jakubem Ždychem

Jakub Ždych: I pro mladé a inovativní podnikatele má místní akční skupina smysl.

Přes Jižní Koreu a Ugandu zpět do Rochlova. Zajímavý příběh mladého podnikatele Jakuba Ždycha, který se stará o zámecký areál v Rochlově. Jakou roli v jeho podnikání hraje Místní akční skupina Radbuza a počítá s ní i ve svých plánech do budoucna?

Vy jste relativně novým členem Místní akční skupiny Radbuza, co vás vůbec přivedlo k tomu stát se její součástí?

Do místní akční skupiny mě přivedlo to, že jsem se začal starat o zámecký areál v Rochlově a zároveň se začal zajímat o to, jakým způsobem u nás funguje komunitní práce. Zažil jsem totiž v Rakousku, že si lidé pomáhali i s věcmi jako je údržba lesa hned vedle vesnice a potom se spolu dělili o dříví. Tím se naučili spolupracovat na různých úrovních. U nás je to trošku jiné, ale právě v tom mi dávají místní akční skupiny smysl, že se vlastně potkávají lidé různých profesí a zájmů a dokážou se společně postarat o nějaký projekt, který dá regionu větší význam.

Přesněji řečeno nejste členem vy, ale vaše společnost Palasio, můžete přiblížit čtenářům čím se vaše společnost zabývá?

Palasio se zabývá převážně dovozem kávy z Ugandy, kterou u nás následně pražíme a distribuujeme. Ale samotná společnost již vznikala na myšlence pomoci lidem. V Ugandě jsme součástí tzv. „direct trade“, odebíráme tedy kávu rovnou od místních farmářů a snažíme se, aby co nejvíce peněz zůstalo v Ugandě a mohl z toho profitovat převážně tamní, ale i český trh. Tohle je pro mě osobně důležité. Máme na Plzeňsku v Rochlově pražírnu, takže se

snažíme podporovat například místní Patriots (klub amerického fotbalu), plzeňskou ZOO a plánujeme brzy uvést na trh i kávu, která by pomohla někomu přímo tady v Rochlově.

Spatřujete tedy nějaké benefity v místní akční skupině pro podnikatele?

Určitě, už jen ta komunita kolem, která spolu mluví je velmi důležitá. Možnost se seznámit a sejit se spoustou různorodých a aktivních lidí má pro podnikání či soukromý život určitě velký přínos. Rozhodně je řada podnikatelů, kterým místní akční skupina aktivně pomáhá. Hlavně si myslím, že pokud tady taková možnost je, je lepší něco dělat, než jen nečinně sedět a nevyužít toho.

S vaší rodinou MAS Radbuza ovšem spolupracuje již delší dobu, vzpomenete si na některé společné aktivity z minulosti?

Já jsem tu spolupráci vnímal jako středoškolský student, takže jsem to vnímal trochu jinak. Pamatuji si ale, že byla u nás velká radost, když se díky MAS Radbuza opravila Karolínina kuchyně, což je vlastně jediná z místností, u které víme, že měla tenhle specifický účel. Tehdy nám s tím MASka pomohla, a tak došlo na samotnou rekonstrukci. Trvalo to sice asi 3 roky, ale právě díky dotaci se povedlo stavbu finalizovat. Nyní opravená kuchyně slouží jako klíčová místnost pro většinu našich akcí.

Proměnila se nějak vaše představa o místní akční skupině? Jak ji vnímáte teď v dospělosti?

Měl jsem představu, že žádosti o peníze budou o něco jednodušší a předem jasně dané. Ve skutečnosti je to ale o vytrvalosti všech zaměstnanců v místních akčních skupinách, kteří se musí nejprve snažit vůbec sehnat nějaké zdroje, které až následně můžou začít přerozdělovat. Překvapuje mě častá naivita lidí, kteří nevidí tu práci za tím a myslí si, že lusknutím prstů dostanou peníze na obnovu nějaké památky.

Využil jste již některou z možných podpor přes dotační výzvy MASky?

Ještě úplně ne. Pomáhal jsem zatím s nastavením pravidel pro grantový program, ze kterého teď zrovna získaly peníze 4 subjekty pro své kulturní akce, což je super. Každopádně já se zatím stále učím v tomhle světě chodit a v budoucnu bych určitě rád nějaké příležitosti využil.

A co plány do budoucna, máte připravený nějaký zajímavý projekt, kde byste mohl využít dotaci přes výzvu MAS?

Určitě, mám konkrétní představu o komplexní rekonstrukci zámku a jeho areálu, podobně jako se nám to povedlo při opravě Karolíniny kuchyně.

Letos se chystáte u vás na zámku realizovat tzv. workcamp, mohl byste to trochu přiblížit čtenářům?

Mělo by to nalákat mladé lidi z celého světa, aby se zapojili do projektů v regionu. Mně se například moc líbilo, když jsem viděl workcamp, který organizovala MAS Radbuza minulý rok, kdy sem přijeli mladí z celého světa se zájmem o Českou republiku dobrovolně pracovat. Myslím si, že především tady v západních Čechách je historie nesmírně zajímavá a pro cizince často i nepochopitelná. Pokud tedy někdo přijede s chutí pomoc, rád ho zde provedu a poskytnu mu zázemí. Musím se přiznat, že často své obchodní partnery ze zahraničí neberu do Prahy, ale právě sem na západ, do Úterý, Mariánských Lázní nebo Stodu. Na místa, která sice nejsou tak známá, ale velmi významná.

Je o vás známo, že jste velký cestovatel a kousek světa jste už viděl. Co vás přivedlo zpátky do Rochlova?

Já jsem se vždycky chtěl vrátit domů. Pokud strávíte nějaký čas ve světě, rychle si uvědomíte, že jste Čech. Odlišná je nejen kultura, jazyk, ale třeba i humor. Například když jsem byl v Koreji tak jsem byl překvapen, jak najednou všechny slovanské národy drží při sobě, protože ten svět je tak hrozně jiný, že se každý snaží najít si pauzu a vrátit se k tomu, co zná. Ve své podstatě zjišťuji čím dál tím víc, že moje vlast je jednou z mála životních jistot, o které se můžu opřít. A když se k ní my všichni nebudeme chovat zodpovědně, tak nás to může jednoho dne velmi mrzet.

Co by podle vás měl v ideálním případě zámek znamenat pro místní?

Velmi příjemně mě překvapila rochlavská komunita. Před pár dny se tady u nás pořádala charitativní běh a všichni sousedé přišli stavět stany a pomoci, s čím bylo potřeba. Takže i kvůli místním a kulturnímu vyžití v Rochlově bych rád ve své práci pokračoval. Zámek by rozhodně měl být místem pro volný čas, už teď dost lidí chodí odpoledne k nám do parku, dají si kávu a posedí. Zároveň bych chtěl i v budoucnu vycházet maximálně vstříc jakékoli iniciativě místních. Chceme, aby lidé měli radost, že tady jsme a rádi s námi spolupracovali a se svým zámkem spojili tu příjemnou část života.

I když venkov v Ugandě a České republice má naprosto odlišné potřeby, můžete nějak srovnat, jakým způsobem se na jeho rozvoji pracuje?

Nějaké dotační prostředky vyloženě mířené na rozvoj tam neexistují, snaha o rozvoj a pomoc vychází spíše z iniciativy lidí, kteří chtějí něco změnit. Dotační politika jako v Evropě ve světě úplně běžná není. Rozdíl mezi lidmi na venkově a ve městech je mnohem patrnější než u nás. Rozhodně tam nemají lidé na venkově možnost jako u nás, že si autem dojedou z Rochlova do Plzně za 15 minut. Některé oblasti jsou navíc mnohem víc odříznuté od zbytku civilizace. Rozdíl je patrný i na tělesné konstrukci obyvatel. Venkované jsou spíše šlachovití a silní, což je dáno jednak konzumací čerstvé zeleniny a masa, tak těžkou každodenní prací.

Nacházíme se v malebných prostorách zámeckého parku v Rochlově a během roku se tu určitě ještě uskuteční spousta zajímavých akcí. Na které z nich byste čtenáře rád pozval?

Společně s MAS Radbuza u nás každoročně pořádáme barokní slavnosti v červenci (Baroko na bylinkovém panství Rochlov). To už je tradiční záležitost, zámek a park se promění do barokních kulís, všichni mají dobové kostýmy, probíhají komentované prohlídky a přednášky. Letos chystáme i poradenství ohledně bylinek a jejich užitku. Dále připravujeme velkou akci na sobotu 24. srpna 2024, kdy proběhne asijský den na zámku Rochlov. V rámci této akce se snažíme lidem přiblížit odlišnou kulturu a navázat nové spolupráce. V plánu je výstava asijských aut, exhibice asijských sportů, tanců a taky gastrozóna. Na to se už hodně těším.